

[Jimmy Stahr]

løse og kvinder er ikke aktive, hverken i den organiserede eller i den uorganiserede idræt, så jeg vil meget gerne opfordre det udvalg, som vi altså støtter nedsættelsen af, til også at gå ind i den problematik og prøve at nå frem til nogle forslag til løsninger af dette problem.

Ikke mindst når det gælder de arbejdsledige, kunne man allerede nu gøre en større indsats; derfor vil socialdemokratiet fremsætte et forslag om, at arbejdslediges muligheder for at udnytte idrætsbanerne om formiddagen og først på eftermiddagen gøres bedre. Det kræver instruktører og trænere, og så kræver det selvfølgelig penge, men dem vil vi gerne være med til at betale og skaffe.

Det må være en opgave at sikre så mange som muligt tilbud om aktiviteter, og det gælder også mennesker, der er arbejdsledige. I den anledning – det ligger måske lige i udkant af denne debat – vil jeg tillade mig at nævne dette mærkværdige forslag fra hr. Helge Sander, der nu begynder at køre rundt – vi hørte det første gang på DIFs årsmøde – om at tage 2 mia kr. fra de arbejdsløse og give dem til idrætten. Nu senere i DDSG&Is blad er det blevet til 1 mia kr.; sådan kan det jo gå. Det er en variant, en mærkværdig variant, af regeringens omvendte Robin Hood-teori om at tage fra de fattige og give til de rige.

Jeg ved ikke, hvorfor netop de arbejdsløse skal betale 2 mia kr. til idrætten. Jeg ser, at hr. Helge Sander ryster på hovedet, men jeg har bladet nede på min plads, så han kan godt få lov til at læse, hvad han har skrevet, hvis han ikke er sikker på det.

Jeg mener, der må være mange muligheder for at støtte idrætten, men jeg kan – specielt ikke under hensyn til det, jeg nu har sagt om, hvilke grupper der deltager – ikke forstå, at det er de arbejdsløse, der skal betale for, at hr. Helge Sander, hr. Tinning, hr. Jimmy Stahr og fru Ingerlise Koefoed kan udfolde sig på idrætsbanerne. Det synes jeg er forkert, og det tror jeg også de fleste andre vil mene.

Så vil jeg også pege på, at undersøgelserne viser, at kvindernes deltagelse i idrætten er ringe, og også det bør tages op i udvalget.

Endelig vil jeg helt overskriftsmæssigt nævne, at bl.a. idrætten i skolen og i overgangen fra folkeskolen til ungdomsuddannelserne, uddannelsen af instruktører, forholdet

mellem de organiserede og de uorganiserede osv. bør man se på i udvalget.

Så vil jeg også nævne én ting, som jeg tror gør, at mange falder fra i idrætten i de unge år, og det er det moderæs, der finder sted i idrætsforeningerne. Jeg synes, det er ubehageligt, og det er under alle omstændigheder svært at følge med, især for familier med børn. Hvis de så oven i købet er uheldige at have børn i to forskellige foreninger, hvoraf den ene bruger ét mærke og den anden et andet af de store varemærker, ved alle vi, der er forældre, hvor meget det koster at sørge for, at børnene får det såkaldt rigtige tøj, og det er efterhånden – måske ikke mindst på grund af fjernsynet – umuligt for børn at spille i et par shorts, hvis de ikke har de rigtige mærker på. Der er altså et moderæs, som man måske via foreningerne, TV og andre medier kunne gøre et eller andet ved.

Til slut vil jeg sige, at dette udvalgsarbejde burde kunne laves forholdsvis hurtigt, for så vanskeligt tror jeg heller ikke det er. Mange af de oplysninger, som vi nu har bedt om, findes jo allerede og skal måske i virkeligheden bare samles sammen. Derfor vil jeg meget opfordre til, at dette udvalgsarbejde går meget hurtigt, og at det i hvert fald kan sluttes i løbet af efteråret.

Flemming Jensen (KF):

Først vil jeg naturligvis sige tak til ministeren for den redegørelse, som vi i dag skal tale om. Det er en udmærket redegørelse, fordi den, som hr. Jimmy Stahr sagde det, i virkeligheden ridser situationen op, som den er – stort set i hvert fald – nu. Den er bestemt ikke kontroversiel, og det er der megen god grund til, idet ministeren jo nævner, at hun agter at følge indstillingen fra Idrættens Fællesråd om at lade et udvalg se nærmere på, skal jeg sige breddeidrættens eller den folkelige idræts vilkår? Det hilser jeg med glæde, for det betyder jo så, at vi får yderligere materiale til den debat, som dette vel er startskuddet til.

Netop fordi det er idrættens eget forslag, der følges, må man måske have lov til at forvente, at man også forstår det, når debatten her skal kommenteres i idrættens egne blade. Der vil ikke være nogen mening i på én gang at afvente dette udvalgsarbejde og så her lægge sig fast på bestemte løsninger, men vi